

Uitspraak ECLI:NL:RBAMS:2016:7890

Rechtbank Amsterdam, 13/845148-15

(Promis)

Datum uitspraak: 1-12-2016
Datum publicatie: 1-12-2016
Rechtsgebied:

- Strafrecht

Zaaknummer:

- 13/845148-15 (Promis)

Zittingsplaats: Amsterdam
Instantie: Rechtbank Amsterdam

Inhoudsindicatie:

De rechtbank Amsterdam heeft op 1 december 2016 uitspraak gedaan ten aanzien van 14 verdachten in de mega-fraudezaak "Bommel".

Criminele organisatie

Zeven hoofdverdachten zijn veroordeeld voor onder meer deelname aan een criminele organisatie, gericht op met name grootscheepse faillissementsfraude en flessentrekkerij, en voor flessentrekkerij dan wel faillissementsfraude. De criminele organisatie heeft voor deze activiteiten gedurende in totaal 4,5 jaar 14 'plof'vennootschappen gebruikt, waarbij ruim 300 leveranciers onbetaald zijn gebleven, met een totaal benadelingsbedrag van circa € 2,5 miljoen.

Zeven andere verdachten

Twee vaste afnemers zijn veroordeeld voor (gewoonte)heling, vier katvangers voor faillissementsfraude, en tot slot nog een verdachte voor flessentrekkerij.

Katvanger. Aanleiding: onderzoek naar criminele organisatie gericht op o.a. faillissementsfraude. Medeplegen & medeplichtigheid faillissementsfraude. Straf: Taakstraf 200 uur, plus voorwaardelijke gevangenisstraf 4 maanden met een proeftijd van twee jaar (conform eis OM).

Uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

VONNIS

Parketnummer: 13/845148-15 (Promis)

Datum uitspraak: 1 december 2016

Vonnis van de rechtbank Amsterdam, meervoudige strafkamer, in de strafzaak tegen

[verdachte Petrus Egidius Johannes Theodorus KNABBEN] ,

geboren te [geboorteplaats] op [geboortedag] 1971,

ingeschreven in de Basisregistratie personen op het adres [GBA-adres] .

1 Het onderzoek ter terechtzitting

Dit vonnis is op tegenspraak gewezen naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van 4 oktober en 21 november 2016.

De rechtbank heeft kennisgenomen van de vordering van de officier van justitie mr. M. Boerlage en van wat de gemachtigd raadsman van verdachte mr. J.H.S. Vogel naar voren heeft gebracht.

2 Tenlastelegging

Aan verdachte is – kort gezegd – ten laste gelegd dat hij zich heeft schuldig gemaakt aan

Primair: Feitelijk leidinggeven aan bedrieglijke bankbreuk door [naam bedrijf 1 CV] in de periode van 1 augustus 2012 tot en met 4 februari 2015 en/of het medeplegen van bedrieglijke bankbreuk ten aanzien van [naam bedrijf 1 CV] in de periode van 1 augustus 2012 tot en met 4 februari 2015;

Subsidiair: Medeplichtigheid aan bedrieglijke bankbreuk door [naam bedrijf 1 CV] in de periode van 14 augustus 2012 tot en met 12 oktober 2012.

Hoewel de tenlastelegging één primair en één subsidiair ten laste gelegd feit betreft, begrijpt de rechtbank deze zodanig dat deze moet worden gelezen als twee aparte verwijten van bedrieglijke bankbreuk, te weten de in artikel 341 onder a sub 1 en 2 van het Wetboek van Strafrecht strafbaar gestelde gedragingen, welke telkens onder alinea A ten laste zijn gelegd, en de in artikel 341 onder a sub 4 van het Wetboek van Strafrecht strafbaar gestelde gedragingen, welke telkens onder alinea B ten laste zijn gelegd. De rechtbank zal ten aanzien van elk verwijt afzonderlijk bepalen of verdachte voor het primair of subsidiair ten laste gelegde moet worden veroordeeld, dan wel geheel moet worden vrijgesproken.

De rechtbank leest in 36ste regel van het primair laste gelegde de datum "1 maart 2014" als "1 augustus 2012", omdat – gezien de 3de en 4de regel van het primair ten laste gelegde ten laste gelegde data – van een kennelijke misslag sprake is. De verbetering van deze misslag schaadt verdachte niet in zijn verdediging.

De tekst van de integrale tenlastelegging is opgenomen in Bijlage I die aan dit vonnis is gehecht en geldt als hier ingevoegd.

3 Voorvragen

De dagvaarding is geldig, deze rechtbank is bevoegd tot kennisneming van het ten laste gelegde feit en de officier van justitie is ontvankelijk. Er zijn geen redenen voor schorsing van de vervolging.

4 Waardering van het bewijs

De officier van justitie heeft zich op het standpunt gesteld dat bewezen moet worden verklaard dat verdachte de onder B ten laste gelegde gedragingen heeft medegepleegd en medeplichtig is geweest aan de onder A ten laste gelegde gedragingen. Zij heeft daartoe, zakelijk weergegeven, het volgende aangevoerd.

Verdachte was bestuurder van [naam bedrijf 1 CV] en de onder B genoemde verplichtingen rustten dus op hem. Hij heeft echter geen administratie gevoerd, laat staan die administratie bewaard of tevoorschijn gebracht. Dat er administratie was, blijkt wel uit het feit dat hij meerdere contracten heeft getekend en moet hebben geweten dat er in de onderneming handel werd gedreven. Hij heeft echter, zonder zich te bekommeren om de administratie, in het handelsregister laten opnemen dat de onderneming was overgegaan naar een voor hem onbekende persoon. Verdachte moet hebben geweten dat het niet voeren van een administratie, het niet bewaren van de administratie waar hij over beschikte en het niet overdragen van de administratie aan de opvolgende bestuurder tot een faillissement zou leiden. Hij wist dat er handel werd gedreven en dat er dus een inkoop-, verkoop- en kasadministratie aanwezig had moeten zijn. Verdachte heeft dus voorwaardelijke opzet gehad op de bedrieglijke bankbreuk. Ook na het faillissement heeft verdachte zich aan zijn verplichtingen onttrokken; er is geen administratie overgelegd en geen openheid van zaken gegeven aan de curator. Verdachte heeft daarmee een groot deel van de bestanddelen van de delictsomschrijving zelf vervuld. Daarmee is voldaan aan de vereisten van medeplegen.

Daarnaast kan worden bewezen dat [naam bedrijf 1 CV] tezamen en in vereniging met anderen de onder A omschreven gedragingen, te weten het onttrekken van de goederen en het niet aan de curator verantwoorden dan wel afdragen van die goederen, heeft gepleegd. Verdachte is daaraan medeplichtig geweest door het oprichten van de C.V., zich in te schrijven bij de Kamer van Koophandel als beherend vennoot, het afsluiten van twee huurcontracten, het ter beschikking stellen van de C.V. aan de medeverdachten en het overdragen van het bestuur.

4.2.

Het standpunt van de verdediging

De verdediging heeft zich op het standpunt gesteld dat verdachte integraal moet worden vrijgesproken van het ten laste gelegde. De raadsman heeft daartoe, zakelijk weergegeven, het volgende aangevoerd.

Verdachte heeft uit eigen naam handelingen verricht bij [naam bedrijf 1 CV]. Naar de uiterlijke verschijningsvormen is hij als meewerkend vennoot in een vleesbedrijf werkzaam. In het dossier wordt geheel niet duidelijk dat er rekeningen onbetaald bleven. Er was ook feitelijk geen reden om verder onderzoek te doen. En zelfs als verdachte niet zorgvuldig genoeg is geweest, levert dat niet zomaar opzet op de strafbare feiten op. Uit het dossier blijkt niet dat verdachte feitelijk leiding heeft gegeven. Ook is niet duidelijk of er sprake was van een bewuste en nauwe samenwerking gericht op het plegen van het ten laste gelegde misdrijf. Ook is het enkele lenen van zijn naam als vennoot onvoldoende om medeplichtigheid vast te stellen. Gezien alle omstandigheden was van (voorwaardelijke) opzet op de strafbare feiten bij verdachte geen sprake. Hij moet daarom worden vrijgesproken.

4.3.

Het oordeel van de rechtbank

4.3.1.

Strafbaarheid rechtspersoon

[naam bedrijf 1 CV] was geadresseerde van de in artikel 341 van het Wetboek van Strafrecht geformuleerde normen. De feitelijke handelingen, te weten het bestellen van goederen, waren in beginsel dienstig aan de rechtspersoon en hadden binnen de rechtspersoon moeten worden geadmistreerd. Deze kunnen daarom worden toegerekend aan de rechtspersoon. Bovendien blijkt uit het dossier dat het opzet van de medeverdachten die de rechtspersoon feitelijk "draaiden" (mede) gericht was op de benadeling van de schuldeisers, hetgeen tevens – zoals hierna wordt overwogen, geldt voor verdachte, de beherend vennoot. Dit opzet kan dan ook worden toegerekend aan de rechtspersoon.

Naar het oordeel van de rechtbank kan dus worden bewezen dat de ten laste gelegde gedragingen (mede) begaan zijn door [naam bedrijf 1 CV] , als bedoeld in artikel 51 van het Wetboek van Strafrecht.

4.3.2.

De rol van verdachte

De rechtbank stelt op grond van het dossier – in het bijzonder de in Bijlage II weergegeven bewijsmiddelen – vast dat verdachte – hoewel hij daarover zelf niet heeft willen verklaren – op instigatie van medeverdachten [naam bedrijf 1 CV] op zijn naam heeft gezet, in die zin dat hij [naam bedrijf 1 CV] als beherend vennoot is aangegaan en zich als zodanig heeft ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. Verdachte heeft vervolgens een koelruimte gehuurd namens de vennootschap en zich kennelijk niet meer bekommerd om de handelingen die zijn medeverdachten verder namens de vennootschap hebben verricht. Na enige tijd heeft verdachte de vennootschap vervolgens weer overgedragen aan een andere persoon.

De door verdachte gehuurde koelruimte is vervolgens gebruikt als opslagruimte voor vleesleveranties. Dit vlees is – net als andere goederen die namens de door verdachte opgerichte vennootschap zijn besteld – niet betaald, en vervolgens doorverkocht aan helers. Uit de verklaring van [medeverdachte 1] blijkt dat dit opzettelijk is gebeurd.

Verdachte heeft zelf niet willen verklaren over zijn handelingen of beweegredenen om [naam bedrijf 1 CV] op zijn naam te (laten) zetten. Gelet op de inhoud van het dossier kan het naar het oordeel van de rechtbank echter niet anders dan dat voor verdachte ten minste kenbaar moet zijn geweest dat hij als katvanger zou optreden, die (waarschijnlijk) betaald werd om het risico te dragen voor het geval de constructie aan het licht zou komen. Verdachte wist dat er economische activiteiten werden verricht in het kader van [naam bedrijf 1 CV] . Er moest geld aanwezig zijn om de huur van de koelruimte te kunnen betalen en de huur van die koelruimte was alleen zinvol als daar ook daadwerkelijk goederen zouden worden geleverd. Desondanks heeft hij geen enkele inspanning gedaan om kennis te nemen van de activiteiten die namens de onderneming werden verricht en op welke wijze die werden geadmistreerd, terwijl dat zijn verplichting als bestuurder was. Ten tijde van de overdracht van de onderneming aan [medeverdachte 2] had verdachte de administratie moeten overdragen aan zijn opvolger, maar daar heeft hij zich niet om bekommerd. En toen [naam bedrijf 1 CV] failliet ging, heeft verdachte aan de curator geen openheid van zaken gegeven over de activiteiten van [naam bedrijf 1 CV] en de daarbij betrokken personen. De rechtbank acht daarom bewezen dat verdachte ten minste willens en wetens de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat het niet voeren van een administratie, niet bewaren van een administratie en niet tevoorschijn brengen van een administratie zou leiden tot een faillissement waarbij de rechten van schuldeisers zouden worden verkort. Nu deze verplichtingen in het bijzonder bij verdachte berustten, is de rechtbank van oordeel dat verdachte een significante bijdrage heeft geleverd aan het onder B ten laste gelegde delict en kan verdachte dus als medepleger van dat feit, met [naam bedrijf 1 CV] , en zijn medeverdachten, worden aangemerkt.

Niet kan worden bewezen dat verdachte feitelijk leiding heeft gegeven aan [naam bedrijf 1 CV] , dus de rechtbank zal hem van dat deel van het primair ten laste gelegde vrijspreken.

Hoewel het dossier aanwijzingen bevat dat de rol van verdachte verder is gegaan dan die van formeel bestuurder van de vennootschap – hij is immers meerdere malen gezien bij [naam bedrijf 2] en er zijn op zijn naam goederen besteld – acht de rechtbank te weinig bewijs aanwezig om te kunnen vaststellen dat verdachte zelf actief betrokken is geweest bij het bestellen en niet betalen van de goederen. In het verlengde daarvan kan evenmin worden bewezen dat er sprake was van een nauwe en bewuste samenwerking tussen verdachte en de medeverdachten ten aanzien van het onttrekken aan de boedel van goederen. De rechtbank zal hem daarom vrijspreken van het medeplegen van de onder A ten laste gelegde variant van bedrieglijke bankbreuk. Wel komt de rechtbank tot een bewezenverklaring van de subsidiair ten laste gelegde variant van medeplichtigheid. Verdachte heeft [naam bedrijf 1 CV] op zijn naam gezet, heeft een koelruimte voor [naam bedrijf 1 CV] gehuurd, [naam bedrijf 1 CV] ter beschikking gesteld aan zijn medeverdachten, zonder enige nadere controle en zonder zorg te dragen voor enige boekhouding, en deze ten slotte overgedragen aan een voor hem (waarschijnlijk) onbekende persoon. Door zo te handelen heeft verdachte willens en wetens de aanmerkelijke kans aanvaard dat hij zijn medeverdachten daarmee gelegenheid en middelen zou verschaffen tot het plegen van deze variant van bedrieglijke bankbreuk. De rechtbank is dus van oordeel dat verdachte kan worden aangemerkt als medeplichtige ten aanzien van het onder A ten laste gelegde verwijt.

5 Bewezenverklaring

De rechtbank acht op grond van de in rubriek 4.3. vervatte bewijsoverwegingen en de in Bijlage II vervatte bewijsmiddelen bewezen

Het primair ten laste gelegde, voor zover dit betrekking heeft op de onder B verweten gedragingen, te weten dat verdachte:

hij in de periode van 1 augustus 2012 tot en met 4 februari 2015 in Nederland tezamen en in vereniging met [naam bedrijf 1 CV] , welke rechtspersoon bij vonnis van de Rechtbank Noord-Holland, locatie Alkmaar, d.d. 26 maart 2013 in staat van faillissement is

verklaard, en natuurlijke personen, ter bedrieglijke verkorting van de rechten van de schuldeisers van [naam bedrijf 1 CV] ,

B) in de periode van 14 augustus 2012 tot en met 26 maart 2013 niet had voldaan aan de op de op hem rustende verplichting ten opzichte van het voeren van de administratie van [naam bedrijf 1 CV] ingevolge artikel 10 eerste lid van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek en /of artikel 15i, eerste lid van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek

en in de periode van 14 augustus 2012 tot en met 26 maart 2013 niet had voldaan en in de periode van 26 maart 2013 tot en met 4 februari 2015 niet heeft voldaan aan de op hem rustende verplichting ten opzicht van het bewaren van de boeken, bescheiden en gegevensdragers van [naam bedrijf 1 CV] als bedoeld in artikel 10 eerste lid van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek en /of artikel 15i eerste lid van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek

en in de periode van 26 maart 2013 tot en met 4 februari 2015 niet heeft voldaan aan de op [naam bedrijf 1 CV] rustende verplichting tot het tevoorschijn brengen van boeken, bescheiden en gegevensdragers als bedoeld in artikel 10, eerste lid van Boek 2 en /of artikel 15i eerste lid van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.

Het subsidiair ten laste gelegde, voor zover dit betrekking heeft op de onder A verweten gedragingen, te weten dat:

[naam bedrijf 1 CV] , welke rechtspersoon bij vonnis van de Rechtbank Noord-Holland, locatie Alkmaar, d.d. 26 maart 2013, in staat van faillissement is verklaard (F 14/13/108), in de periode van 1 augustus 2012 tot en met 4 februari 2015 in Nederland, tezamen en in vereniging met natuurlijke personen, ter bedrieglijke verkorting van de rechten van de schuldeisers van [naam bedrijf 1 CV] ,

A) in de periode van 14 augustus 2012 tot en met 26 maart 2013 goederen aan de boedel heeft onttrokken, immers hebben verdachte en zijn mededaders telkens goederen die in de periode van 20 september 2012 tot en met 22 oktober 2012 aan [naam bedrijf 1 CV] zijn geleverd (2-DOC-005b, pag. 2_072), niet aan de curator verantwoord en afgedragen,

tot het plegen van welk misdrijf verdachte in de periode van 14 augustus 2012 tot en met 12 oktober 2012 in Nederland opzettelijk gelegenheid en middelen heeft verschaft, immers heeft hij, verdachte:

- op 14 augustus 2012 als beherend vennoot [naam bedrijf 1 CV] aangegaan;

- zich op 14 augustus 2012 in het handelsregister bij de Kamer van Koophandel laten inschrijven als beherend vennoot van [naam bedrijf 1 CV] ;

- als beherend vennoot van [naam bedrijf 1 CV] een overeenkomst aangegaan betreffende de opslag en handling van goederen met [naam bedrijf 2] . (2 DOC-003, pag. 2_046);

- als beherend vennoot van [naam bedrijf 1 CV] een huurovereenkomst aangegaan voor een bedrijfsruimte gelegen aan de [adres] te Heiloo (2-DOC004, pag. 2_050);

- [naam bedrijf 1 CV] ter beschikking gesteld aan en laten gebruiken door [medeverdachte 1] en [medeverdachte 3] en andere personen;

- op 12 oktober 2012 als beherend vennoot het beheer van [naam bedrijf 1 CV] overgedragen aan [medeverdachte 2] en de overdracht van het beheer van [naam bedrijf 1 CV] aan [medeverdachte 2] doen inschrijven in het handelsregister bij de Kamer van Koophandel.

Voor zover in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten voorkomen, zijn deze verbeterd. Verdachte is hierdoor niet in de verdediging geschaad.

6 De strafbaarheid van het feit

Het bewezen geachte feit is volgens de wet strafbaar. Het bestaan van een rechtvaardigingsgrond is niet aannemelijk geworden.

7 De strafbaarheid van verdachte

Er is geen omstandigheid aannemelijk geworden die de strafbaarheid van verdachte uitsluit. Verdachte is dan ook strafbaar.

8 Motivering van de straffen

8.1.

De eis van de officier van justitie

De officier van justitie heeft gevorderd dat verdachte voor het door haar bewezen geachte zal worden veroordeeld tot een geheel voorwaardelijke gevangenisstraf van 4 (vier) maanden, met een proeftijd van 2 jaren en een taakstraf van 200 (tweehonderd) uren, met bevel, voor het geval dat verdachte de taakstraf niet naar behoren verricht, dat vervangende hechtenis zal worden toegepast van 100 (honderd) dagen. Zij heeft daartoe, zakelijk weergegeven, het volgende aangevoerd.

Faillissementen zorgen niet alleen voor het ontstaan van schulden bij andere ondernemers, ook de overheid wordt vaak benadeeld. Bij faillissementsfraude is de opzet van de verdachten gericht op het ontstaan van die schade, hetgeen dit een zeer ernstig feit maakt. Op faillissementsfraude staat een maximale gevangenisstraf van zes jaren. Het is verdachte ook zwaar aan te rekenen dat hij geen openheid van zaken heeft willen geven. Als gevolg van het handelen met de C.V. die verdachte heeft opgericht, is ongeveer € 125.000,- schade ontstaan, hetgeen normaal gesproken leidt tot een gevangenisstraf van negen tot twaalf maanden. De rol van verdachte bij het daadwerkelijk veroorzaken van die schade was echter beperkt. Wel hij heeft, weliswaar oudere, relevante recidive op het gebied van vermogensdelicten. Gelet op zijn beperkte rol en gelet op de persoonlijke omstandigheden moet echter slechts een voorwaardelijke gevangenisstraf en een taakstraf worden opgelegd.

8.2.

Het standpunt van de verdediging

De verdediging heeft geen verweer gevoerd ten aanzien van de strafmaat

8.3.

Het oordeel van de rechtbank

De hierna te noemen strafoplegging is in overeenstemming met de ernst van het bewezen geachte, de omstandigheden waaronder dit is begaan en de persoon van verdachte, zoals daarvan ter terechtzitting is gebleken.

Verdachte is bij justitie in beeld gekomen bij een onderzoek naar een criminele organisatie die gedurende enkele jaren een veelvoud aan vennootschappen heeft opgericht en overgenomen met geen ander doel dan het daarmee op zo groot mogelijke schaal op rekening inkopen van goederen, die nooit zouden worden betaald, maar wel zo snel mogelijk - ver onder de marktwaarde - aan helers werden verkocht. De criminele organisatie is erg succesvol geweest omdat zij heel veel leveranciers wist te bewegen goederen op rekening te leveren. Dat deed zij onder meer door het deponeren van valse, florissante jaarstukken waardoor de door de organisatie "gedraaide" vennootschappen een kredietwaardig verleden kregen, door het veelvuldig gebruik van valse namen, en door personen zonder besmet verleden als bestuurder in te schrijven.

Verdachte is een van deze bestuurders, of beter gezegd katvangers. Hij heeft zich laten inschrijven als beherend vennoot van een van de door de medeverdachten "gedraaide" vennootschappen, waarna hij niets heeft gedaan wat een beherend vennoot zou moeten doen, en de totale controle over de vennootschap aan de leden van de organisatie heeft gelaten. De rechtbank is van oordeel dat verdachte wist dat het fout zat. Dat hij dan toch meedeed, kan kennelijk slechts worden verklaard door winstbejag. Het dossier bevat diverse aanwijzingen dat de katvangers (fikse) vergoedingen kregen. Verklaringen van medeverdachten [medeverdachte 2], [medeverdachte 4] en [medeverdachte 5], en het document 8-DOC-176, in onderlinge samenhang bezien, duiden op dat patroon. De rechtbank ziet geen aanwijzingen dat in het geval van verdachte daarvan zou zijn afgeweken. Verdachte heeft kennelijk zijn eigenbelang voorop gesteld en geen enkel oog gehad voor de schade die de medeverdachten, met zijn essentiële hulp, konden aanrichten. Dat valt hem zonder meer kwalijk te nemen.

Verdachte heeft een relatief kleine, maar kwalijke rol gespeeld door als katvanger op te treden en zijn verplichtingen als beherend vennoot te verzaken. Daarmee heeft hij essentieel bijgedragen aan het creëren van een respectabele façade, en aan het succes dat de medeverdachten hadden bij het bewegen van leveranciers om op rekening te leveren en het buiten de boedel brengen van de ontvangen goederen. Daarnaast heeft verdachte als katvanger deze medeverdachten buiten beeld van de benadeelde leveranciers en, ten tijde van het faillissement, van de curator gehouden.

Door niet te voldoen aan de boekhoudplicht, waren de verplichtingen van de failliete vennootschap niet inzichtelijk, zoals wie de leveranciers waren en voor hoeveel ze waren benadeeld. Voor de curator was daardoor ook niet inzichtelijk wat de oorzaak was van het faillissement, en wie daarvoor aansprakelijk waren.

De rechtbank acht de rol van verdachte al met al te klein om een onvoorwaardelijke gevangenisstraf te rechtvaardigen, in het bijzonder gegeven het feit dat hij geen – relevant – strafblad heeft. Ook is rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van verdachte. De rechtbank acht de door de officier van justitie geëiste straf passend, en zal verdachte conform deze eis een taakstraf van 200 uren en een voorwaardelijke gevangenisstraf voor de duur van vier maanden met een proeftijd van twee jaar opleggen.

9 Toepasselijke wettelijke voorschriften

De op te leggen straffen zijn gegrond op de artikelen 14a, 14 b, 14c, 22c, 22d, 47, 48, 57 en 341 van het Wetboek van Strafrecht.

Deze wettelijke voorschriften zijn toepasselijk zoals geldend ten tijde van het bewezen geachte.

10 Beslissing

De rechtbank komt op grond van het voorgaande tot de volgende beslissing.

Verklaart bewezen dat verdachte Petrus E.J.T. Knabben het ten laste gelegde heeft begaan zoals hiervoor in rubriek 5 is vermeld.

Verklaart niet bewezen wat aan verdachte meer of anders is ten laste gelegd dan hiervoor is bewezen verklaard en spreekt verdachte daarvan vrij.

Het bewezen verklaarde levert op:

Ten aanzien van het primair bewezen verklaarde:

Het medeplegen van bedrieglijke bankbreuk.

Ten aanzien van het subsidiair bewezen verklaarde:

Medeplichtigheid aan bedrieglijke bankbreuk, begaan door een rechtspersoon.

Verklaart het bewezene strafbaar.

Verklaart verdachte, [verdachte], daarvoor strafbaar.

Veroordeelt verdachte tot een gevangenisstraf van 4 (vier) maanden.

Beveelt dat deze straf niet zal worden ten uitvoer gelegd, tenzij later anders wordt gelast.

Stelt daarbij een proeftijd van 2 (twee) jaren vast.

De tenuitvoerlegging kan worden gelast indien veroordeelde zich voor het einde van de proeftijd aan een strafbaar feit schuldig maakt.

Veroordeelt verdachte tot een taakstraf bestaande uit het verrichten van onbetaalde arbeid van 200 (tweehonderd) uren, met bevel, voor het geval dat de verdachte de taakstraf niet naar behoren heeft verricht, dat vervangende hechtenis zal worden toegepast van 100 (honderd) dagen.

Dit vonnis is gewezen door

mr. P.J. van Eekeren, voorzitter,

mrs. J.A.A.G. de Vries en N.A.J. Purcell, rechters,

in tegenwoordigheid van mr. M. Spliet, griffier,

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van deze rechtbank van 1 december 2016.

» Juridisch advies nodig? « advertorial

Heeft u een juridisch probleem of een zaak die u wilt voorleggen aan een gespecialiseerde jurist of advocaat ?

Neemt u dan gerust contact met ons op en laat uw zaak vrijblijvend beoordelen.

stel uw vraag

> stuur uitspraak door

download uitspraak als PDF-bestand

print uitspraak

> bewaar in MijnJure

> stel een juridische vraag